

Dosarul nr. 3ra-520/22
2-18120838-01-3ra-10052022

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud: V.Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Negru, E.Palanciuc, A.Minciuna)

Î N C H E I E R E

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Anastasia Bilineț împotriva Primăriei municipiului Ungheni și a lui Ion Crețu, terț Anatolie Negru privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, de eliberare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Anastasia Bilineț și a fost menținută hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 24 septembrie 2018 Anastasia Bilineț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Ungheni, lui Ion Crețu și Anatolie Negru privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea autorității publice locale de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acestei acțiuni, Anastasia Bilineț a invocat că este proprietara a ½ cotă-parte din casa de locuit din or. xxxx, str. xxxx și a terenului aferent casei cu suprafața de 0.02 ha, cu nr. cadastral xxxx, în baza contractului de donație nr. 9641 din 9 decembrie 2014, iar ½ cota-parte din casa de locuit, amplasată pe terenul cu suprafața de 0.0284 ha, nr. cadastral xxxx îi aparține pârâtului Anatolie Negru, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 214 din 15 ianuarie 2001, încheiat cu Ion Crețu.

Întrucât între reclamantă și Anatolie Negru a apărut un litigiu privind folosința terenului aferent, la data de 30 iulie 2018, având ca suport juridic dispozițiile art. 21 din Codul funciar, reclamanta a depus în adresa autorității publice locale Ungheni

cerere prealabilă, solicitând stabilirea în natură (pe loc) a hotarelor terenului cu suprafața de 0.02 ha aferent la ½ casă de locuit din mun. Ungheni, stradela xxxx, nr. cadastral xxxx.

Prin răspunsul din 10 august 2018, Primăria municipiului Ungheni i-a comunicat că casa individuală de locuit, amplasată pe str. xxxx, este proprietate comună a persoanei fizice Anastasia Bilineț și a persoanei fizice Anatolie Negru, a câte ½ cota-parte fiecare, însă terenul aferent casei este alcătuit din 2 bunuri imobile: nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,0284 ha, proprietate privată a Anastasiei Bilineț și cu nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,0284 ha, proprietate privată a lui Anatolie Negru. Respectiv, având în vedere că un bun imobil - construcție nu poate fi amplasat pe două sau mai multe terenuri aferente, autoritatea publică va participa la stabilirea hotarelor doar a unui singur teren aferent casei de locuit, cu acordul și coordonarea ambilor coproprietari ai casei de locuit individuale.

În acest context, reclamanta a solicitat de la OCT Ungheni copii de pe actele în baza cărora terenul aferent casei de locuit din mun. xxxx, str. xxxx, a fost divizat în două bunuri imobile, de la care a primit copii legalizate de pe titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele foștilor coproprietari Tamara Culacova și Ion Crețu.

Studiind aceste titluri a constatat că titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Tamarei Culacova a fost eliberat în baza dispoziției Primarului nr. 20 din 8 februarie 2000, iar titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Ion Crețu a fost eliberat în baza dispoziției Primarului nr. 10 din 12 ianuarie 2001.

A invocat că la data de 14 august 2018 a făcut cunoștință cu aceste dispoziții din care a constatat că, conform pct. 123 din anexa la dispoziția Primarului nr. 10 din 12 ianuarie 2001, terenul aferent casei din mun. xxxx, str. xxxx, are suprafața de 0.04 ha și lui Ion Crețu i s-a atribuit în proprietate privată ½ cotă- parte din teren, iar în dispoziția Primarului nr. 20 din 8 februarie 2000 cet. Tamara Culacova nici nu a fost inclusă.

În opinia reclamantei, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxx din 10 februarie 2000 pe numele Tamarei Culacova și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxx din 12 ianuarie 2001 pe numele lui Ion Crețu, urmează a fi anulate.

În această ordine de idei a menționat că, pe terenul cu suprafața de 0.04 ha din mun. xxxx, str. xxxx, este amplasată o casă individuală de locuit proprietate comună a persoanei fizice Anastasia Bilineț și a persoanei fizice Anatolie Negru, a câte ½ cotă-parte fiecare.

Prin dispoziția Primarului nr. 10 din 12 ianuarie 2001, lui Ion Crețu, la acel moment proprietar a ½ cotă-parte din casa de locuit, i s-a atribuit în proprietate ½ cotă-parte din terenul aferent casei de locuit din mun. xxxx, str. xxxx. Respectiv, conform acestei decizii lui Ion Crețu urma să i se elibereze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe ½ cotă-parte din teren, iar ulterior Tamarei Culacova și ea la acel moment proprietar a ½ cotă-parte din casa de locuit situată pe adresa sus-indicată, trebuia să i se atribuie în proprietate la fel ½ cotă-parte din teren aferent casei de locuit cu eliberarea în acest sens a titlului de autentificare dreptului deținătorului de teren.

Contrar acestei dispoziții, lui Ion Crețu i s-a atribuit teren cu suprafața de 0,0284 ha, formându-se un bun imobil separat cu nr. cadastral xxxx, iar Tamarei Culacova, fără ca să existe vreo dispoziție în acest sens, i s-a eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața de 0.02 ha, cu formarea unui bun imobil cu nr. cadastral xxxx.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus cerere de concretizare a cerințelor prin prisma Codului administrativ împotriva Primăriei municipiului Ungheni și a lui Ion Crețu, terț Anatolie Negru privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, de eliberare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, în motivarea căreia a invocat că, imobilul din or. xxxx, str. xxxx a aparținut bunicilor săi, Fiodor Procopișin și Tamara Procopișina.

Prin hotărârea din 11 iulie 1974 a Judecătorei Ungheni a fost desfăcută căsătoria dintre Fiodor Procopișin și Tamara Procopișina și a fost partajată averea comună, atribuindu-se ambilor soți a câte ½ cotă-parte din imobilul din or. xxxx, str. xxxx. După divorț Tamara Procopișina a revenit la familia din naștere Culacova.

Astfel prin contractul de donație nr. 1562 din 27 ianuarie 2012 Tamara Culacova a donat ½ cota-parte din casa de locuit din or. xxxx, str. xxxx fiicei sale Valentina Procopișina, care la rândul ei prin contractul de donație nr. 9641 din 9 decembrie 2014 a donat a ½ cota-parte din casa de locuit din or. xxxx, str. xxxx și a terenului aferent casei cu suprafața de 0.02 ha, nr. cadastral xxxx reclamantei Anastasia Bilineț.

La rândul său, Fiodor Procopișin a vândut ½ cotă-parte din casa de locuit, amplasată pe terenul cu suprafața de 0.0284 ha, nr. cadastral xxxx pârâtului Ion Crețu, care în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 214 din 15 ianuarie 2001, a vândut această ½ cotă-parte terțului Anatolie Negru.

Reclamanta a solicitat inclusiv în urma cererii de modificare a temeiurilor acțiunii și a admiterii renunțului de la acțiune prin încheierea din 24 februarie 2020 a Judecătorei Ungheni, sediul Central: anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral xxxx din 10 februarie 2000 pe numele Tamarei Culacova, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002; anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxx din 12 ianuarie 2001 pe numele lui Ion Crețu, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002; obligarea Primăriei mun. Ungheni de a-i elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului aferent casei din mun. xxxx, str. xxxx cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin încheierea din 15 noiembrie 2019 a Judecătorei Ungheni, sediul Central, a fost dispusă examinarea cauzei civile nr. 2-1823/2018 în procedura contenciosului administrativ, de către același complet de judecată, cu schimbarea indicelui din „2” în „3” și a numărului din 2-1823/2018 în numărul acordat inițial 3129/2019, cu oferirea unui nou număr și cu indicarea calității procesuale a intervenienților accesorii ca fiind terți.

Prin încheierea din 24 februarie 2020 a Judecătorei Ungheni, sediul Central, a fost admis renunțul reclamantei la pretenția privind obligarea Primăriei mun. Ungheni de a-i elibera lui Anatolie Negru titlul de autentificare a dreptului

deținătorului de teren asupra terenului aferent casei din mun. mun. xxxx, str. xxxx, iar procesul în această parte a fost încetat.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, acțiunea în contencios administrativ depusă de Anastasia Bilineț în partea solicitărilor privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral xxxx din 10 februarie 2000 pe numele Tamarei Culacova, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002 și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxx din 12 ianuarie 2001 pe numele lui Ion Crețu, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002, a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Anastasia Bilineț în partea solicitărilor privind obligarea Primăriei mun. Ungheni de a-i elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului aferent casei din mun. xxxx, str. xxxx și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu, a fost respinsă ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 26 octombrie 2020, Anastasia Bilineț a depus apel, care ulterior la data de 3 decembrie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei decizii noi, de admitere a acțiunii.

Judecătoria Ungheni, sediul Central a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate la data de 21 octombrie 2020 (vol.II,f.d.26), iar hotărârea motivată a fost notificată apelantei Anastasia Bilineț în data de 13 noiembrie 2020 (vol.II,f.d.49). Astfel, depunerea apelului nemotivat în data de 26 octombrie 2020 (vol.II,f.d.29) cât și motivarea acestuia prezentată la data de 3 decembrie 2020 (vol.II,f.d.60) sunt în termen.

Prin decizia din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Anastasia Bilineț și a fost menținută hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că termenul de adresare în judecată cu solicitarea de nulitate a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, urmează a se calcula din data de 9 decembrie 2014, data înregistrării dreptului de proprietate, iar acțiunea urma a fi depusă în instanță, până la data de 9 decembrie 2017.

În speță, acțiunea a fost depusă în data de 24 septembrie 2018, adică după expirarea termenului de prescripție în cadrul căruia urma a fi depusă acțiunea.

Consecință a celor expuse, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind faptul că, acțiunea în declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, pe numele Tamarei Culacova și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, pe numele lui Ion Crețu, urma a fi formulată și depusă în instanță, în termen de 3 ani, de la data obținerii dreptului, fapt reglementat expres la articolul 74 din Codul civil, în redacția anului 1964.

Or, apelanta Anastasia Bilineț putea și trebuia să cunoască despre existența titlurilor, deoarece actele respective au fost înregistrate la data de 10 mai 2000 și respectiv, la data de 12 ianuarie 2001 în Registrul bunurilor imobile, care este un Registru public.

La rândul său, examinarea unei acțiuni depusă în afara termenului legal constituie o încălcare a principiului legalității și a securității raporturilor juridice și respectiv, emiterea unei soluții ar fi inadmisibilă în ordinea de drept, cu atât mai mult că la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate, constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Contrar argumentelor invocate de partea apelantă, anularea unui act juridic civil, peste o perioadă de 20 de ani din momentul întocmirii acestuia, vine în contradicție cu principiul securității raporturilor juridice, și potențial ar constitui o violare a articolului 6 parag. 1 al CEDO.

Cu referire la cerința reclamantei privind obligarea Primăriei or. Ungheni de a elibera titlu de autentificare și încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că respingerea cerinței privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, duce la respingerea și a cerințelor vizate, or aceasta este nefondată, lipsind temeiurile de fapt și de drept pentru eliberarea unor noi titluri de autentificare a dreptului deținătorului de teren, atât timp cât sunt valabile actele emise anterior.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului depus de Anastasia Bilineț și menținerea hotărârii instanței de fond.

La data de 8 aprilie 2022, Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian a depus împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului împotriva deciziei din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, reprezentanta recurentei a invocat dezacordul cu actele judecătorești, considerându-le neîntemeiate prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, a fost invocat că instanțele de judecată greșit au calculat data nașterii dreptului reclamantei la acțiune pentru revendicarea dreptului său, iar ca urmare neîntemeiat și greșit au dispus respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție în partea solicitărilor privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

La fel, a fost menționat că instanțele de judecată au examinat litigiul cu încălcarea competenței jurisdicționale, or, faptul că una din solitățile din acțiune a fost obligarea Primăriei or. Ungheni de a elibera titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nu duce la schimbarea competenței jurisdicționale, deoarece aceasta este o cerință ce derivă din cererea de bază privind anularea titlurilor de autentificare, care este o pretenție de drept comun.

La data de 11 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia motivării recursului depus de Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian împotriva deciziei din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă până la examinarea admisibilității recursului, ultimii nu au formulat referință.

Colegiul reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Totodată, prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019. Potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecării în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul inițierii procedurii prealabile, a procedurii administrative, cât și a procedurii de contencios administrativ, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță procedura administrativă și procedura de contencios administrativ au fost inițiate în anul 2018 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 2 februarie 2022 (vol.II,f.d.116), fiind notificată reprezentantei recurente Anastasia Bilineț, avocatul Tamara Casian în data de 30 martie 2022 (vol.II,f.d.138).

Astfel, motivarea recursului depusă împreună cu cererea de recurs în data de 8 aprilie 2022 (vol.II,f.d.137) este în termen, or, la dosar nu există date privind recepționarea de către recurentă a copieii dispozitivului deciziei contestate.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că

admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

Cu referire la argumentele recursului privind încălcarea la caz a competenței jurisdicționale a acțiunii în contencios administrativ, Colegiul reține că, prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

Aici, Colegiul relevă că în prezenta speță, acțiunea în contencios administrativ depusă și reținută spre examinare de către instanțele de judecată cu respectarea normelor de competență, conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, motiv pentru care acestea corect au fost examinate prin prisma art. 201 alin. (1), 197 alin. (1) din Codul administrativ în coroborare cu art. 32 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de instanța de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Or, pretențiile inseparabile de drept civil din prezentul litigiu și anume anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral xxxx din 10 februarie 2000 pe numele Tamarei Culacova, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002 și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxx din 12 ianuarie 2001 pe numele lui Ion Crețu, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 aprilie 2002, sunt inseparabil legate de cerința privind obligarea Primăriei mun. Ungheni de a-i elibera recurentei Anastasia Bilineț titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului aferent casei din mun. xxxx, str. xxxx.

Respectiv, prin prisma principiului imutabilității competenței, Judecătoria Ungheni, sediul Central prin încheierea din 15 noiembrie 2019 a dispus examinarea cauzei civile nr. 2-1823/2018 în procedura contenciosului administrativ, de către același complet de judecată, cu schimbarea indicelui din „2” în „3” și a numărului din 2-1823/2018 în numărul acordat inițial 3129/2019, cu oferirea unui nou număr și cu indicarea calității procesuale a intervenienților accesorii ca fiind terți (vol.I.f.d.151-152).

Totodată, această concluzie corespunde art. 197, 198 alin. (1) din Codul administrativ în coroborare cu art. 43 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căroră, nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege. Acțiunea în contencios administrativ reținută spre examinare de către o instanță de judecată cu respectarea normelor de competență se soluționează de către aceasta în fond, inclusiv în cazul devenirii ei ulterioare de competența unei alte instanțe.

Mai mult ca atât, aceste aspecte au fost soluționate în prima instanță, ceea ce se confirmă prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ungheni, sediul Central adoptată în ședința de judecată din 15 noiembrie 2019, potrivit căreia reprezentatei reclamantei Anastasia Bilineț, avocatul Tamara Casian i-a fost acordat termen pentru a-și concretiza cerințele prin prisma Codului administrativ (vol.I.f.d.150), iar prin cererea din 27 noiembrie 2019, Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian și-a modificat temeiurile acțiunii, menționând că capătul de cerere din acțiune privind obligarea Primăriei mun. Ungheni de a-i elibera Anastasiei Bilineț titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și-l întemeiază inclusiv prin prisma art. 189, 191, 195, 196, 197, 204, 206, 208, 209, 211 și 212 din Codul administrativ (vol.I.f.d.159).

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996,

Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Anastasia Bilineț, reprezentată de avocatul Tamara Casian se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron